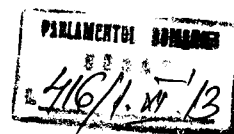

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1994
28.10.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap*, inițiată de un grup¹ de deputați din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 343/2013).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă reglementează modificarea și completarea unor dispoziții ale *Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunând, în principal, adoptarea unor măsuri referitoare la constatarea, evaluarea/reevaluarea stării de handicap, de către medicii specialiști, precum și stabilirea de atribuții serviciului de evaluare complexă din cadrul direcțiilor județene de asistență socială și protecția copilului, respectiv direcțiilor locale ale sectoarelor municipiului București.

---

¹ Cosma Vlad-Alexandru - deputat PSD; Dolineaschi Andrei - deputat PSD; Ștefănescu Elena Cătălina - deputat PSD

Dintre modificările propuse prezentăm următoarele:

- modificarea art. 31 alin. (2), în sensul inserării, după cuvântul „cererea”, a sintagmei „formularele și actele doveditoare”, textul reformulându-se astfel:

„(2) Cererea, formularele și actele doveditoare pentru acordarea dreptului la servicii sociale se înregistrează la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap”.

- modificarea art. 57 alin. (2), în sensul inserării, după cuvântul „cererea”, a sintagmei „formularele și actele doveditoare”, textul reformulându-se astfel:

„(2) Cererea, formularele și actele doveditoare pentru plata prestațiilor sociale se înregistrează la autoritatea administrației publice locale competente în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap”.

- completarea art. 59 cu o nouă literă, lit. i), în sensul stabilirii unei noi obligații în sarcina persoanelor cu handicap, și anume aceea de a permite reprezentanților structurilor competente în domeniu vizita la domiciliu sau la reședința proprie în vederea evaluării sau reevaluării condițiilor privind gradul de handicap, domiciliul sau reședința, starea materială și alte situații în baza cărora i se acordă drepturile prevăzute de lege;

- completarea art. 100 alin. (1) cu o nouă literă, lit. h), prin care se instituie o nouă faptă ce constituie contravenție, și anume:

„h) constatarea sau evaluarea de către medicul specialist a stării de handicap fără a exista temei medical care să indice o afecțiune care a generat deficiențe funcționale, mentale sau structural-anatomice, în conformitate cu criteriile medicopsihologice stabilite prin lege, se pedepsește cu ridicarea licenței de practică și cu amendă în quantum egal cu totalul sumelor primite sub formă de prestații sociale plătite persoanei pentru care s-a întocmit raportul de evaluare”;

- inserarea unui nou articol, art. 100¹, care are următorul conținut:

„Art. 100¹ Completarea necorespunzătoare a formularului de evaluare socială cu scopul dobândirii de venituri necuvenite se pedepsește conform legii penale.”

II. Observații

1. Referitor la propunerea de modificare a **art. 31 alin. (2)**, menționăm faptul că din textul art. 31 reiese faptul că dreptul la asistență socială sub formă de servicii sociale se acordă pe bază de cerere sau în unele situații, din oficiu, pe baza actelor doveditoare. De asemenea, alineatele (2) și (3) reglementează modalitatea de înregistrare a cererii și depunerea acesteia.

În scopul clarificării acestor reglementări au fost elaborate *Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 268/2007*, care, la art. 19, stabilesc că, în sensul prevederilor art. 31 alin.(3) din Legea nr. 448/2006, actele doveditoare sunt, după caz:

- copie de pe documentul care atestă încadrarea în grad de handicap;
- copie de pe planul individual de servicii;
- rezultatul anchetei sociale efectuate de serviciul specializat al primăriei localității de domiciliu sau reședință;
- pentru persoanele cu handicap care solicită admiterea într-un centru rezidențial, dovadă eliberată de serviciul specializat al primăriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap, prin care se atestă că acesteia nu i s-au putut asigura protecția și îngrijirea la domiciliu sau în cadrul altor servicii din comunitate.

În vederea soluționării cererii, autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap poate solicita și alte documente.

În situația în care persoanei cu handicap nu i se pot asigura serviciile sociale solicitate la nivelul localității de domiciliu sau reședință, serviciul public specializat al acesteia se va adresa autorităților administrației publice de la nivelul județelor.

Având în vedere aceste aspecte, considerăm că propunerea de modificare a alin. (2) al art. 31 este inutilă.

2. Propunerea de completare a Legii nr. 448/2006 cu **art. 88¹** atribuie un caracter medical evaluării, ceea ce contravine *Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități*, ratificată de România prin *Legea*

nr.221/2010 pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007.

Ratificarea de către țara noastră a *Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități* - prin *Legea nr. 221/2010* - deschide perspectiva modificării actelor normative naționale care privesc persoanele cu (dizabilități) handicap.

Modificarea legislației actuale va viza inclusiv adoptarea unei noi strategii privind persoanele cu (dizabilități) handicap după expirarea perioadei de valabilitate a *Hotărârii Guvernului nr. 1175/2005 privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția, integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap în perioada 2006-2013.*

3. Referitor la propunerea de completare a **art. 100 alin. (1) cu lit.h)**, facem următoarea precizare față de formularea „(...) se pedepsește cu ridicarea licenței de practică (...)”:

Art. 248 alin. (1) și (2) din *Capitolul II Răspunderea disciplinară din Legea nr.53/2003, Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prevede următoarele: „(1) Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica angajatorul în cazul în care salariatul săvârșește o abatere disciplinară sunt: (...). (2) În cazul în care, prin statute profesionale aprobate prin lege specială, se stabilește un alt regim sancționator, va fi aplicat acesta.”

În cazul medicilor, răspunderea disciplinară se va analiza după prevederile Titlului XII, intitulat „*Exercitarea profesiei de medic. Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România*” din *Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare*, în care, la art. 442 „*Răspunderea disciplinară*” se stipulează:

„(1) *Medicul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale, a Codului de deontologie medicală și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Medicilor din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România.*

(2) Răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Medicilor din România, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, conform prevederilor legale.”

În conformitate cu prevederile art. 443 alin. (1) din aceeași lege, „Plângerea împotriva unui medic se depune la colegiul al cărui membru este medicul. În cazul medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, plângerea se depune la colegiul în a cărui rază medicul își desfășoară activitatea.”

Așadar, propunerea de sancționare a medicului se face de către Colegiul Medicilor în a cărui rază medicul își desfășoară activitatea.

Sancțiunea de suspendare/retragere a certificatului de membru este la aprecierea Comisiei de disciplină a Colegiului Medicilor.

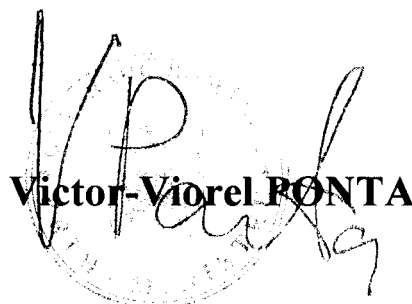
Prin urmare, nu putem fi de acord cu propunerea inițiatorilor, întrucât aceasta contravine normelor speciale dispuse prin Legea nr. 95/2006 în ceea ce privește sancționarea medicilor.

4. Textul propus la **art. 100¹**, în completarea Legii nr. 448/2006, este superfluu, răspunderea penală urmează a fi angajată, dacă este cazul, în condițiile Codului penal.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative, în forma propusă de inițiatori.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**